

Sygn. akt II K 381/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Elżbieta Frączak

Protokolant Katarzyna Szafrńska

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy J. O.

po rozpoznaniu w dniach 17 lipca 2014 roku, 15 października 2014 roku, 21 stycznia 2015 roku, 18 marca 2015 roku sprawy karnej

M. G. (1)

córki J. i W. z domu F.

urodzonej (...) w S.

oskarżonej o to, że:

w dniu 30 września 2000r. i 29 grudnia 2003 roku w Ś., w toku realizacji inwestycji przy ul. (...), będąc upoważnionym do wystawienia dokumentów w postaci protokołów odbioru robót poświadczyla w nich nieprawdę stwierdzając wykonanie robót zgodnie z projektem, gdy w rzeczywistości prace te zostały wykonane w sposób odbiegający od określonego w projekcie, to jest nie wykonano podsypki, nie umieszczono folii informacyjnej, użyto kabli aluminiowych w miejsce miedzianych, a w protokole z dnia 29 grudnia 2003 r. wskazano, iż zostały usunięte stwierdzone usterki, gdy w rzeczywistości tych usterek nie usunięto

tj. o czyn z art. 271§1 kk

I. oskarżoną **M. G. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 271§1 kk,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonej M. G. (1) kwotę 2952 złotych tytułem uzasadnionych wydatków poniesionych przez oskarżoną w związku z ustanowieniem w sprawie obrońcy,

III. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty postępowania zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 381/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 1999 roku (...) Towarzystwo Budownictwa (...) ((...)) jako inwestor zawarło umowę z firmą (...) sp. z o.o. w J. na wykonanie zadania polegającego na „Budowie wielorodzinnego budynku mieszkalno - usługowego”. Budynek ten miał być posadowiony na nieruchomości gruntowej położonej w Ś. przy ul. (...). Kierownikiem budowy został Z. S., a inspektorem nadzoru inwestorskiego robót elektrycznych oskarżona M. G. (1).

Spółka (...) w dniu 4 maja 2000 roku jako zamawiający zawarła umowę o roboty instalacyjne z Zakładem (...) w Ś. reprezentowanym przez R. P.. Firmie (...) zlecono wykonanie w budowanym budynku mieszkalnym przy ul. (...) w Ś.:

- instalacji elektrycznej wewnętrznej (przodowy, osprzęt, tablice rozdzielcze, instalacja domofonowa osprzętem klatki A, B, D oraz tablice rozdzielcze z podłączeniem i instalacja domofonowa z osprzętem klatki C - E),

- oświetlenia zewnętrznego,

- instalacji odgromowej.

Powyższe miało zostać zrealizowane w oparciu o projekt opracowany przez (...). Głównym projektantem był A. Z..

R. P. prace objęte ww umowa zlecił oskarżonemu A. S., prowadzącemu Przedsiębiorstwo Usługowe (...).

Dowód:

· wyjaśnienia i zeznania A. S. k. 732, 943 odw., (...), (...)- (...),

· zeznania świadków: R. P. k. 6 odw. – 7 odw., 54-55 odw., 164, 171 odw. – 177, 498 -498 odw., 508, 566 odw., 739, 742- 742 odw., 777-778, 960-961, 999 – 999 odw., 314-315, 166-168, 520 odw., 521 odw., 587-587 odw., (...)- (...), (...), 46 odw. – 47 odw. akt sprawy VI K 1624/04, 184 odw. – 186 akt sprawy VI GC 216/03, k. 37-39 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 2010dw.- 20 odw. akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 228-229 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 261-262 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 294-294 odw., , 265 - 266 akt sprawy VI K 1624/04, 277 akt sprawy VI K 1624/04, B. J. k. 156 odw., 171 odw. – 177, k. 124 odw. – 127 odw. (...), akt sprawy VI K 1624/04, Z. S. k. 501 odw. – 502, 605- 606 odw., 998 odw. – 999, (...), M. D. k. 161 odw., 958 odw., (...), M. G. (2) k. 80-81 odw., 100 – 1-1 odw., 540 odw. – 541, 959 – 959 odw., (...), Z. P. k. 77 odw. – 78, 960, (...), (...), 278 – 279 akt sprawy VI K 1624/04, 299 – 300 akt sprawy VI K 1624/04, J. G. k. 603- 604 odw., (...), W. S. k. 970 odw. – 971., 495-496, 524 odw., 358-360, (...), L. N. k. 620-620 odw., 970 odw., (...),

·zakres obowiązków k. 463 – 472,

·decyzja k. 473 -474,

·oświadczenia k. 475,

·umowa o roboty instalacyjne z dnia 4 maja 2000 roku k. 10-13,

· projekt budowlany k. 724-725

·kserokopia dziennika budowy k. 625-675

W dniu 21 czerwca 2000 roku podpisano protokół robót zamiennych dotyczące budynku mieszkalnego przy ul. (...). (...) zrezygnowało z finansowania linii średniego (SN) i niskiego napięcia (NN). Roboty polegające na wykonaniu linii SN i NN miały być finansowane przez Zakład (...) w W. (ZE). W podpisaniu tego protokołu uczestniczyła oskarżona M. G. (1). Konsekwencją podpisania tego protokołu było zawarcie w dniu 24 lipca 2000 roku umowy pomiędzy zakładem (...) SA w W. a (...) w Ś.. Przedmiotem umowy była wspólna budowa linii kablowej NN i SN. Zakład (...) miał pełnić funkcje inwestora bezpośredniego, (...) miało być współuczestnikiem inwestycji, a firma (...) generalnym wykonawcą. Koszt robót budowlanych – montażowych w tym zakresie ponieść miał ZE, koszt robót ziemnych i zabudowy złączy kablowych (...). (...) musiał również uiścić tzw. opłatę przyłączeniową. Inspektorem nadzoru inwestorskiego z ramienia Zakładu (...) został W. M..

Dowód:

· zeznania świadków: W. M. k. 1090 odw. – (...), (...), M. G. (2) k. 80-81 odw., 100 – 1-1 odw., 540 odw. – 541, 959 – 959 odw., (...), R. B. k. 1054 odw. – (...), 275 – 275 odw., (...), (...)- (...), (...), J. G. k. 603- 604 odw., (...),

·protokół robót zamiennych k. 14,

·umowa z dnia 24 lipca 2000 roku k. 62-62 odw.,

Protokołem z dnia 18 sierpnia 2000 roku, przed zasypaniem ziemią, dokonano odbioru robót zanikowych polegających na ułożeniu linii kablowej K5 od R 440-06 do ZK 3a - klatki A, B, C, D, E. Stwierdzono wówczas, że kabel (...)(...) typ (...) o przekroju $4 \times 185 \text{ m}^2$ o długości 165 metrów ułożony został w rowie na głębokości 80 cm, na 10 cm podsypce z piasku, przykryty 10 cm warstwą piasku oraz osłoną z folii niebieskiej. Tak ułożony kabel nadawał się do zasypania. Protokół ten został podpisany przez A. S. i J. G. – pracownika Zakładu (...) w W., któremu ZE zlecił dokonywanie w imieniu Zakładu odbioru wszelkich robót na terenie Ś.

W dniu 23 sierpnia 2000 roku J. G. i A. S., przed zasypaniem ziemią, dokonali odbioru robót zanikowych polegających na ułożeniu linii kablowej K - oświetlenie od szafki oświetleniowej przy (...) do słupów oświetleniowych. Stwierdzili, że kabel (...)(...) typu (...) o przekroju 4×16 o długości całkowitej 307 m ułożony został w rowie o głębokości 70 cm, na podsypce z piasku grubości 10 cm, przykryty warstwą piasku o grubości 10 cm oraz osłoną z folii niebieskiej i że kabel nadaje się do zasypania.

W odbiorze robót zanikowych stwierdzonych protokołami z 18 i 23 sierpnia 2000 roku nie uczestniczyła M. G. (1), nie uczestniczyli też W. M. i kierownik budowy.

Protokołem z dnia 30 września 2000 roku komisja w składzie: Z. S. jako kierownik budowy, M. G. (1) jako inspektor nadzoru i A. S. jako wykonawca dokonała końcowego odbioru robót elektrycznych w postaci: 1/ instalacji w mieszkaniach trzech klatek A, B i D, 2/ linii średniego napięcia od stacji R-440-06 do miejsca projektowanej stacji i 3/ linii od złącza kablowego do tablicy głównej (pięć klatek), 4/ oświetlenia terenu. Komisja stwierdziła, że prace te zostały wykonane zgodnie z projektem i uzgodnieniami, nie stwierdzono wad i usterek. Mimo, że protokół dotyczył robót finansowanych i nadzorowanych przez Zakład (...) tj. linii średniego napięcia od stacji R-440-06 do miejsca projektowanej stacji w odbiorze tych robót nie uczestniczył W. M. – inspektor nadzoru z ramienia Zakładu (...).

Dowód:

· wyjaśnienia i zeznania A. S. k. 732, 943 odw., (...), (...)- (...),

· zeznania świadków: Z. P. k. 77 odw. – 78, 960, (...), (...), 278 – 279 akt sprawy VI K 1624/04, 299 – 300 akt sprawy VI K 1624/04, Z. S. k. 501 odw. – 502, 605- 606 odw., 998 odw. – 999, (...), W. M. k. 1090 odw. – (...), (...), R. B. k. 1054 odw. – (...), 275 – 275 odw., (...), (...)- (...), (...), W. S. k. 970 odw. – 971., 495-496, 524 odw., 358-360, (...), J. G. k. 603-604 odw., (...),

·protokół odbioru robót k. 15

·protokoły odbioru robót zanikowych k. 1040, 1041

W toku procesu sądowego toczącego się pomiędzy R. P. a A. S. przed sądem gospodarczym powołano biegłego, który stwierdził, że przy jednej klatce schodowej przy podjeździe dla niepełnosprawnych kabel ułożony był niezgodnie ze sztuką budowlaną tj. ułożony był bezpośrednio w ziemi bez podsypki z piasku i bez przykrycia folią, nie był też przysypany piaskiem. Kabel przysypany był zwykłą ziemią z wykopu zawierającego gruz o dość znacznych gabarytach. Biegły stwierdził również, że kable oświetlenia zewnętrznego to kable aluminiowe typu (...).

Zgodnie z projektem złącza kablowe typu (...) winny być w obudowie z tworzyw sztucznych, a wyprowadzone z nich do rozdzielni głównej (TG, RG) kable winny być ułożone w rurach stalowych. Zgodnie z pierwotnym projektem oświetlenie zewnętrzne winno być wykonane z kabli miedzianych typu (...) $5 \times 16 \text{ mm}^2$. W trakcie realizacji inwestycji po uzyskaniu zgody projektanta A. Z. dokonano jednak zamiany kabla z miedzianego na aluminiowy typu (...).

Po stwierdzeniu w toku procesu cywilnego nieprawidłowości w ułożeniu kabla (...) Towarzystwo Budownictwa (...) wezwało generalnego wykonawcę - firmę (...) - do usunięcia tych nieprawidłowości. B., pismami z dnia 17 czerwca 2003 roku i 12 sierpnia 2003 roku wezwało R. P. do usunięcia rzeczonych usterek. R. P. wezwał zaś do usunięcia tych nieprawidłowości swojego podwykonawcę – A. S.. Oskarżony odmówił jednak wykonania tych prac, R. P., mimo braku zgody (...), przystąpił więc do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Pogłębił wykop, dokonał podsypki z piasku i kabel przykrył piaskiem. Na wykonywanie prac przez R. P. na terenie obiektu przy ul. (...) nie godziło się (...). Mimo to R. P. usterki te usunął, prace te wykonywał etapami, zatrudniając wówczas W. H., D. P., M. P., A. P. i M. F.. Następnie w grudniu 2003 roku oskarżony A. S. wraz ze swoimi pracownikami J. K. (1), L. B., K. S. i S. P. na kabel niskiego napięcia założył rury PCV. W dniu 29 grudnia 2003 roku komisja w składzie (...) jako inspektor nadzoru i A. S. jako wykonawca dokonała odbioru robót elektrycznych tj. „pokontrolnego ułożenia rur PCV dwudzielnych przy czterech kłatkach na odcinku 0,5 m”. Komisja stwierdziła, że prace te zostały wykonane zgodnie z ustaleniami i należyta starannością.

Dowód:

· zeznania świadków: W. H. k. 133 – 133 odw., 959 odw., (...), Z. P. k. 77 odw. – 78, 960, (...), (...), 278 – 279 akt sprawy VI K 1624/04, 299 – 300 akt sprawy VI K 1624/04, R. P. k. 6 odw. – 7 odw., 54-55 odw., 164, 171 odw. – 177, 498 -498 odw., 508, 566 odw., 739, 742- 742 odw., 777-778, 960-961, 999 – 999 odw., 314-315, 166-168, 520 odw., 521 odw., 587-587 odw., (...)- (...), (...), 46 odw. – 47 odw. akt sprawy VI K 1624/04, 184 odw. – 186 akt sprawy VI GC 216/03, k. 37-39 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 201odw.- 202 dow. akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 228-229 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 261-262 akt sprawy 1 Ds. 1514/11, 294-294 odw., , 265 - 266 akt sprawy VI K 1624/04,277 akt sprawy VI K 1624/04, J. K. (1) k. 453-454, 971 odw., (...), D. P. k. 491 odw. – 492 odw., 256 odw. – 257, 32 odw. – 33 odw., 971 odw. – 972 odw., (...), M. P. k. 134 – 135, 259-259 odw., 972 odw. – 973, (...), A. P. k. 489 – 490 odw., 565, 985 odw., (...), B. J. k. 156 odw., 171 odw. – 177, k.1236, 124 odw. – 127 odw. akt sprawy VI K 1624/04, K. S. k. 1054 odw., (...), L. B. k. 1074 odw., (...), M. G. (2) k. 80-81 odw., 100 – 1-1 odw., 540 odw. – 541, 959 – 959 odw., (...), M. F. k. 1074 odw. – (...), (...), 356 – 356 odw. akt sprawy VI K 1624/04, 122 odw. akt sprawy Ds. 7086/04, J. K. (2) k. 1075 – 1075 odw., (...), W. S. k. 970 odw. – 971., 495-496, 524 odw., 358-360, (...), J. G. k. 603-604 odw., (...),

· opinia biegłego J. M. k. 700-771, 1028- 1029 odw., (...)- (...)

·mapy k. 1027

·fotografie k. 277 akt sprawy VI K 1642/04

· wezwanie k. 21, 400, 287 akt sprawy VI K 1624/04

·pismo projektanta k. 284 akt sprawy VI K 1624/04

·kserokopia dziennika budowy k. 625-675,

·wezwanie z dnia 4 kwietnia 2003 roku k. 10 z akt VI GC 216/03,

·faktury VAT nr (...) z dnia 9 lipca 2003 roku k. 12 i 14 akt VI GC 216/03,

·kserokopie wiadomości (...) nr (...) z dnia 17-23 czerwca 2003 roku k. 118-119 z akt VI GC 216/03,

· 9 fotografii k. 120 z akt VI GC 216/03,

Oskarżona **M. G. (1)** ma wykształcenie wyższe (inżynier elektryk). Jest mężatką, ma dwoje dzieci. Pracuje w Urzędzie Miejskim w Ś. jako Dyrektor Departamentu Infrastruktury Miejskiej. Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 4300 zł. Miesięcznie. Nie była uprzednio sądownie karana.

Dowód:

· wyjaśnienia oskarżonej M. G. (1) k. 790- 191, 1219,

·informacja z K. k. 1121, 1238,

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, skorzystała z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odmówiła udzielania odpowiedzi na pytania. Przed sądem orzekającym, w odpowiedzi na pytania obrońcy oskarżona podała, że z tego co pamięta to w sierpniu 2000 roku nie była zawiadomiona o terminach odbioru robót polegających na położeniu kabla i nie podpisywała dwóch protokołów z tego odbioru sporządzonych przez pracowników zakładu energetycznego, nadto w okresie sierpnia 2000 roku przebywała na urlopie wypoczynkowym.

Sąd zważył :

Oskarżona M. G. (1) stanęła pod zarzutem tego, że w dniu 30 września 2000 roku i 29 grudnia 2003 roku w Ś., w toku inwestycji przy ul. (...), będąc upoważnioną do wystawienia dokumentów w postaci protokołów odbioru robót poświadczyla w nich nieprawdę stwierdzając wykonanie robót zgodnie z projektem, gdy w rzeczywistości prace te zostały wykonane w sposób odbiegający od określonego w projekcie, to jest nie wykonano podsypki, nie umieszczono folii informacyjnej, użyto kabli aluminiowych w miejsce miedzianych, a w protokole z dnia 29 grudnia 2003r. wskazano, iż zostały usunięte stwierdzone ustereki, gdy w rzeczywistości tych usterek nie usunięto.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw, w ocenie sądu, do przyjęcia sprawstwa i winy oskarżonej.

Prowadzących do takiego wniosku ustaleń Sąd dokonał na podstawie wyjaśnień i zeznań A. S., zeznań świadków pracowników (...) Z. P., W. S., M. G. (2), J. K. (2); pracowników ZE R. B., W. M. i J. G.; pracowników oskarżonego J. K. (1), L. B., K. S.; R. P. i osób z nim współpracujących W. H., D. P., M. P., A. P., M. F., pracowników spółki (...), B. J., a także w oparciu o zeznania L. N., W. Ł., Z. S., opinii biegłego J. M., oraz dokumentów w postaci projektu budowlanego, kopii dziennika budowy, umowa o roboty instalacyjne, protokół robót zamiennych, protokołów odbioru robót, protokołów odbioru robót zanikowych, map, fotografii, wezwań do usunięcia usterek i pisma projektanta. Miał również na uwadze dokumenty akt sprawy VI Gc 216/03 tj. wezwanie, faktury VAT nr (...) z dnia 9 lipca 2003 roku, kserokopie wiadomości (...) nr (...) z dnia 17-23 czerwca 2003 roku k. 118-119, 9 fotografii, dokumentów dotyczącej oskarżonej tj. zakresu obowiązków, decyzji, oświadczenia, akta postępowań przygotowawczych.

Jak wynika z materiału dowodowego, w trakcie realizacji budowy wielorodzinnego budynku mieszkalno- usługowego przy ulicy (...) w Ś. oskarżona M. G. (1) z ramienia (...) Towarzystwa Budownictwa (...) pełniła funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego robót elektrycznych.

Rozdział 3 ustawy prawo budowlane określa prawa i obowiązki uczestników procesu budowlanego. I tak art. 17 powołanej ustawy stanowi, że uczestnikami procesu budowlanego, w rozumieniu ustawy, są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant, kierownik budowy lub kierownik robót. Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 4, art. 22 pkt 9 i art. 24 ust. 2, art. 25 pkt 3 powołanej ustawy inwestor, kierownik budowy lub kierownik robót, inspektor nadzoru inwestorskiego są osobami uprawnionymi do uczestniczenia w odbiorze robót budowlanych, zatem oskarżona M. G. (1), pełniąc funkcje inspektora nadzoru inwestorskiego, była osobą uprawnioną, o której mowa w art. 271 § 1 kk. Do jej zadań, zgodnie z art. 25 ustawy prawo budowlane należało:

1) reprezentowanie inwestora na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej;

2) sprawdzanie jakości wykonywanych robót i wbudowanych wyrobów budowlanych, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów budowlanych wadliwych i niedopuszczonych do stosowania w budownictwie;

3) sprawdzanie i odbiór robót budowlanych ulegających zakryciu lub zanikających, uczestniczenie w próbach i odbiorach technicznych instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych oraz przygotowanie i udział w czynnościach odbioru gotowych obiektów budowlanych i przekazywanie ich do użytkowania;

4) potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także, na żądanie inwestora, kontrolowanie rozliczeń budowy.

Przy czym to na kierowniku budowy ciąży obowiązek zgłaszanie inwestorowi do sprawdzenia lub odbioru wykonanych robót ulegających zakryciu bądź zanikających oraz zapewnienie dokonania wymaganych przepisami lub ustalonych w umowie prób i sprawdzeń instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych przed zgłoszeniem obiektu budowlanego do odbioru.

W dniu 18 i 23 sierpnia 2000 roku dokonano robót zanikowych, odebrano przed zasypaniem ziemią linę kablowa do R44-06 do ZK 3a i linie kablowa oświetlenia. O zamiarze dokonania takiego odbioru kierownik budowy Z. S. nie poinformował inwestora tj. (...) i inspektora nadzoru inwestorskiego z ramienia (...) i w odbiorze tym nie uczestniczył ani inwestor ani inspektor nadzoru. W protokole stwierdzono, że kabel nadaj się do zasypania i powyższe uczyniono. Nie ulega zaś wątpliwości, że M. G. (1) jako inspektor nadzoru nie miała obowiązku przebywać na budowie przez cały czas pracy wykonujących zlecenie firm. Zaniedbanie ze strony kierownika budowy spowodowało, że nie uczestniczyła w odbiorze kabla, który miał być zasypany ziemią. Następnie, protokołem z dnia 30 września 2000 roku komisja, w skład której wchodziła również oskarżona, dokonała końcowego odbioru robót elektrycznych. Protokół ten podpisany min. przez oskarżoną potwierdza, że min. prace polegające na ułożeniu kabla niskiego napięcia pomiędzy złączem kablowym (ZK) a tablicą główną zostały wykonane „zgodnie z projektem i uzgodnieniami”, nadto nie stwierdzono wad i usterek wykonanych prac. Natomiast zgodnie z projektem kabel ten winien być ułożony w rurze stalowej. Zgodnie zaś ze sztuką budowlaną kabel winien być ułożony na podsypce z piasku i przysypany piaskiem i oznaczony folią sygnalizacyjną koloru niebieskiego. Jak zostało ustalone w toku rozprawy kabel niskiego napięcia między złączem kablowym a rozdzielnią główną został położony w sposób nieprawidłowy, co też stwierdza protokół z dnia 29 grudnia 2003 roku dotyczący usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości wykonanych robót zanikowych. Przechodząc do oceny zachowania oskarżonej, na wstępie należy stwierdzić, iż protokół z dnia 30 września 2000 jest takim dokumentem o jakim mowa w art. 271 par.1 kk, a oskarżona była osobą uprawnioną w rozumieniu tego przepisu, do podpisania tego protokołu, bowiem podpisując go podjęła czynność w zakresie przysługujących jej uprawnień przysługujących „innej osobie uprawnionej do wystawienia dokumentu „

Dla ustalenia bowiem realizacji znamion strony przedmiotowej przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. konieczne jest wykazanie, że osoba oskarżona mogła być jego podmiotem - to jest, że była osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu, o jakim mowa w tym przepisie, nadto, że dokument, w którym poświadczyla nieprawdę należy do tych dokumentów, które posiadają walor zaufania publicznego oraz miał znaczenie prawne z punktu widzenia obowiązujących przepisów prawa. Przypomnieć należy, że w świetle utrwalonego orzecznictwa SN, aby móc przyjąć, że sporządzony przez uprawnioną osobę „dokument” spełnia znamiona przestępstwa z art. 271 k.k. „musi on odpowiadać nie tylko cechom wymienionym w art. 115 § 14 k.k. lecz nadto w swej treści zawierać poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego w związku z domniemaniem prawdziwości” (wyroku SN z dnia 9 października 1996 r. V KKN 63/96). Sąd Najwyższy stwierdził, również że: „dokument dla objęcia go działaniem z art. 271 § 1 k.k. musi rodzić nie tylko określone jego treścią i zakresem działania skutki prawne między stronami czynności prawnej, ale wykraczać powodowanymi przez niego skutkami prawnymi na zewnątrz” (postanowienie SN z dnia 30 listopada 2007 r. V KK 98/07). Zatem, zawarte w dokumencie poświadczenie musi rodzić skutek o charakterze publicznym. Nadto, zgodnie z treścią § 1 powołanego wyżej przepisu karze podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadczona w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Pojęcie "inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu" należy interpretować wąsko, obejmując nim wyłącznie te osoby, które na mocy szczególnej regulacji otrzymują prawo do sporządzenia dokumentu, któremu podobnie jak w przypadku dokumentów sporządzanych przez funkcjonariuszy, przysługuje cecha zaufania publicznego (zob. też A. Marek, Kodeks karny..., teza 4 do art. 271; Prok. i Pr. - Orzecznictwo 1998, nr 4, poz. 6).

Źródłem uprawnienia może być norma prawna o charakterze generalnym, wyrok sądowy lub inna decyzja organu władzy państwowej. Uprawnianie zaś tłumaczyć należy jako własne kompetencje osoby wystawiającej dokument do potwierdzania określonych okoliczności. Nie budzi zatem żadnych wątpliwości, iż oskarżona, pełniąc funkcję inspektora nadzoru inwestorskiego była „inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu” w rozumieniu art. 271 par.1 kk i mogła być podmiotem tego występku. Należy jednakże również zauważyć, iż przestępstwo fałszu intelektualnego ma charakter umyślny co oznacza, że sprawca musi obejmować swoją świadomością, że poświadcza nieprawdę i tego chcieć - samo godzenie się z możliwością poświadczenia nieprawdy jest niewystarczające - oraz, że poświadczenie to dotyczy okoliczności mających znaczenie prawne, przy czym w odniesieniu do tej ostatniej przesłanki wystarczy godzenie się z taką możliwością.

Sąd orzekający nie miał możliwości zweryfikowania wiedzy oskarżonej co do protokołów robót zanikowych na podstawie jej relacji, bowiem ta konsekwentnie, na etapie całego postępowania korzystała z prawa do odmowy wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Niemniej w świetle zeznań świadków A. S. i Z. S. brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżona podpisując protokół końcowego odbioru robót elektrycznych z dnia 30 września 2000 roku, działała ze świadomością, że potwierdza nieprawdę w zakresie robót zanikowych i tego chciała. Jak wynika z zeznań świadka A. S., odbiór prac zanikowych zgłosił jako wykonawca do zakładu (...) upoważniony do czynności odbioru z ramienia zakładu energetycznego odebrał te roboty, a ponieważ zakład energetyczny przejmował te kable do swojego majątku, to on powinien być zainteresowany tym, aby te prace zostały wykonane zgodnie ze sztuką budowlaną i polskimi normami. Świadek nadto stwierdził, iż przez 30 lat pracy w zawodzie, zawsze prace zanikowe odbierał tylko zakład energetyczny, taka była praktyka. Również w tym wypadku czekali z zasypaniem rowów tylko na odbiór przez przedstawiciela zakładu energetycznego i po stwierdzeniu wykonania prac przez J. G., zostały sporządzone protokoły odbioru i zasypane rowy. Pierwszy odcinek został zasypany 18 sierpnia 2000 roku, a drugi odcinek 23 sierpnia 2000 roku. Gdyby przedstawiciel zakładu energetycznego stwierdził jakieś nieprawidłowości to nakazałby usunięcie usterek i ponownie zgłoszenie gotowości odbioru robót. Świadek stwierdził, że komisja dokonująca odbioru końcowego robót sprawdza prace wykonane w terenie, a co do prac zanikowych opierała się na protokołach ich odbioru i dokumentacji geodezyjnej. W ocenie świadka nie było potrzeby zawiadamiania oskarżonej o terminach odbioru prac zanikowych i nie pamięta czy była o tych terminach zawiadamiana. Dokonując jako członek komisji odbioru końcowego robót elektrycznych i podpisując na tę okoliczność protokół z 30 września 2000 r. oskarżona według świadka, działała w przekonaniu o prawdziwości protokołów odbioru robót zanikowych. Nadto świadek oświadczył, iż komisja dokonująca odbioru końcowego robót elektrycznych zawsze sprawdza czy są sporządzone protokoły robót zanikowych i jeżeli są i potwierdzają prawidłowość tych prac, wówczas stwierdza, że roboty zostały wykonane zgodnie z projektem i przepisami. Podobne stanowisko co do braku potrzeby zawiadamiania oskarżonej jako inspektora nadzoru o terminach odbioru prac zanikowych przedstawił świadek Z. S.. Świadek ten stwierdził, że jeżeli głównym inwestorem budowy linii NN i SN był zakład energetyczny to on powinien nadzorować prace zanikowe i te roboty odbierać, a jeżeli protokoły odbioru tych robót zostały sporządzone, to oskarżona mogła na ich podstawie i w oparciu o te protokoły dokonać odbioru końcowego robót elektrycznych.. Natomiast gdyby w protokołach odbioru prac zanikowych były jakieś uwagi co do jakości wykonanych robót, to dopiero wówczas oskarżona mogłaby mieć jakieś zastrzeżenia czy obiekcje. Jeżeli takich uwag nie było to oskarżona mogła działać w zaufaniu do tych protokołów i do osób które dokonały odbioru prac zanikowych. A zatem, jak wynika z powyższych dowodów, oskarżona M. G. (1) nie uczestniczyła w odbiorze prac zanikowych bowiem nie była o terminach odbioru tych prac zawiadamiana. Należy również przyjąć iż, podpisując protokół odbioru prac końcowych z 30 września 2000 roku nie miała też świadomości, że stwierdza stan niezgodny z prawdą tym bardziej, że protokoły odbioru prac zanikowych nie zawierały żadnych uwag czy zastrzeżeń. A skoro tak, to oskarżona nie obejmowała swoją świadomością tego, że potwierdza nieprawdę, a tym bardziej brak jest podstaw do uznania, że tego chciała. Podpisując protokół końcowego odbioru robót elektrycznych działała w zaufaniu do dokumentów tj. protokołu odbioru robót zanikowych. Nie ulega wątpliwości, że oskarżona nie działała z bezpośrednim zamiarem poświadczenia nieprawdy a zatem nie można przypisać jej winy. Należy także zauważyć, że w toku realizacji inwestycji dokonano zamiany kabla na aluminiowy typu (...) za zgodą projektanta, a więc w oparciu o przepisy prawa, w tym zakresie prace zostały wykonane zgodnie z projektem, co też stwierdza protokół z dnia 30 września 2000 roku.

Odnosząc się do protokołu z dnia 29 grudnia 2003 należy stwierdzić, iż w świetle materiału dowodowego, również ten zarzut postawiony oskarżonej jest chybiony.

Po stwierdzeniu w toku procesu cywilnego nieprawidłowości w ułożeniu kabla (...) Towarzystwo Budownictwa (...) wezwało generalnego wykonawcę - firmę (...) - do usunięcia tych nieprawidłowości. B., pismami z dnia 17 czerwca 2003 roku i 12 sierpnia 2003 roku wezwało R. P. do usunięcia rzeczonych usterek. R. P. wezwał zaś do usunięcia tych nieprawidłowości swojego podwykonawcę – A. S.. Oskarżony odmówił jednak wykonania tych prac, R. P., mimo braku zgody (...), przystąpił więc do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Pogłębił wykop, dokonał podsypki z piasku i kabel przykrył piaskiem. Na wykonywanie prac przez R. P. na terenie obiektu przy ul. (...) nie godziło się (...). Mimo to R. P. usterki te usunął, prace te wykonywał etapami, zatrudniając wówczas W. H., D. P., M. P., A. P. i M. F.. Następnie w grudniu 2003 roku oskarżony A. S. wraz ze swoimi pracownikami J. K. (1), L. B., K. S. i S. P. na kabel niskiego napięcia założył rury PCV. W dniu 29 grudnia 2003 roku komisja w składzie (...) jako inspektor nadzoru i A. S. jako wykonawca dokonała odbioru robót elektrycznych tj. „pokontrolnego ułożenia rur PCV dwudzielnych przy czterech klatkach na odcinku 0,5 m”. Komisja stwierdziła, że prace te zostały wykonane zgodnie z ustaleniami i należyta starannością. Powołany w sprawie biegły dokonał odkrywek w dwóch miejscach wskazanych zarówno przez A. S. jak i przez R. P.. Na podstawie opinii biegłego Sąd stwierdził z całą stanowczością, że protokół odbioru robót z 29 grudnia 2003 roku, stwierdza prawdę. Biegły po dokonaniu odkrywek w dwóch miejscach stwierdził, że na kablach założono rury osłonowe z PCV. Nie sposób więc czynić zarzutu, że w protokole z dnia 29 grudnia 2003 roku potwierdzono nieprawdę. Protokół ten stwierdza, że prace w postaci ułożenie rur PCV zostały wykonane zgodnie z ustaleniami i należyta starannością. W protokole tym nie stwierdzono, że usterki stwierdzone przez biegłego J. M. w toku postępowania przed sądem gospodarczym tj. brak podsypki i folii informacyjnej zostały usunięte przez A. S.. Stwierdzono jedynie, że prace w postaci ułożenie rur PCV zostały wykonane zgodnie z ustaleniami i należyta starannością. A to w świetle przeprowadzonych dowodów- szczególnie opinii biegłego – nie budzi wątpliwości. Oskarżona M. G. (1) podpisując ów protokół stwierdziła prawdę, a zatem nie dopuściła się zarzucanego jej występku z art. 271 § 1 kk. Taka ocena, dokonana już uprzednio przez sąd pierwszej instancji w zakresie tego czynu, została również podzielona przy rozpoznaniu apelacji od wyroku przez sąd odwoławczy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk, zgodnie z tym przepisem w razie uniewinnienia oskarżonego w sprawach z oskarżenia publicznego – a sytuacja taka miała miejsce w niniejszej sprawie, koszty procesu ponosi Skarb Państwa. W oparciu o powołany art. i § 14 ust. 2 pkt 3 i 4 w zw. z § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Sąd zwrócił oskarżonej poniesione kosztów wynagrodzenia obrońcy z wyboru.